УДК 35:004:007
DOI https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2026.48.06

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Корж І. Ф.

ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА УПРАВЛІНСЬКУ ФУНКЦІЮ ДЕРЖАВИ

У статті досліджується комплексний вплив цифровізації та технологій штучного інтелекту на трансформацію управлінської функції держави у широкому її розумінні. Обґрунтовано, що цифровізація виступає не лише інструментом модернізації публічного управління, а й системним чинником зміни його змісту, форми і методів реалізації.

Зазначено, що ШІ відкриває перспективи автоматизації рутинних процесів, аналізу великих обсягів даних, прогнозування соціально-економічних тенденцій та прийняття обґрунтованих рішень. Проте інтеграція ШІ у державне управління ставить питання етичності, прозорості алгоритмів, безпеки даних та ризиків заміщення людського фактора. Постає проблема балансування між технологічним прогресом і збереженням демократичних принципів управління.

Визначено основні напрями впливу цифрових технологій на державне управління, зокрема у сфері прийняття управлінських рішень, надання публічних послуг, забезпечення прозорості та підзвітності органів влади.

Особливу увагу приділено ролі штучного інтелекту як інструменту обробки великих масивів даних, прогнозування соціально-економічних процесів і підтримки управлінських рішень.

Проаналізовано переваги цифрової трансформації, серед яких підвищення ефективності управління, зниження адміністративних бар’єрів, мінімізація корупційних ризиків і розвиток електронного урядування. Водночас окреслено ключові ризики, пов’язані з використанням штучного інтелекту, зокрема загрози порушення права на приватність, кібербезпекові виклики, алгоритмічну упередженість і проблему відповідальності за автоматизовані рішення.

Зроблено висновок про формування нової моделі держави – «розумної держави», яка базується на використанні даних, цифрових технологій і сервісно орієнтованого підходу до взаємодії з громадянами.

Ключові слова: *державне управління, електронне урядування, публічні послуги, цифрова держава, цифровізація, цифровізація.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується стрімкою цифровізацією, яка охоплює всі сфери життєдіяльності. Зазначене зумовлює трансформацію ролі держави та її управлінських функцій. Впровадження штучного інтелекту змінює не лише технічні аспекти управління, а й саму природу прийняття рішень [1, 3].

Традиційні моделі державного управління, які базувалися на бюрократичних процедурах і паперовому документообігу, втрачають свою ефективність у цифрову епоху. Цифровізація змінює спосіб прийняття рішень, комунікації між органами влади та громадянами, а також механізми контролю і моніторингу. Проблема полягає у необхідності переосмислення та адаптації управлінських функцій до нових цифрових реалій.

Цифрові платформи та інструменти ШІ змінюють формат взаємодії влади і суспільства, створюючи умови для більшої відкритості, участі громадян у прийнятті рішень, а також підвищення якості надання публічних послуг. Водночас існують проблеми цифрової нерівності, доступу до технологій та ризики маніпуляцій інформацією.

Для ефективного впровадження цифрових технологій і ШІ у державне управління потрібні нові підходи до регулювання, стандартизації, а також підготовка кадрів, здатних працювати в умовах цифрової трансформації. Відсутність таких механізмів може призвести до неузгодженості дій, зниження довіри до влади та технологічних збоїв.

Таким чином, проблема порушена в статті полягає у комплексному дослідженні впливу цифровізації та штучного інтелекту на управлінську функцію держави в широкому розумінні, що включає трансформацію управлінських процесів, виклики та можливості інтеграції новітніх технологій, а також необхідність адаптації нормативно-правового поля і організаційних

структур для забезпечення ефективного, прозорого і демократичного управління в цифрову епоху.

Аналіз джерел та останніх наукових досліджень. Проблематика цифрового урядування активно досліджується як за кордоном, так і вітчизняними дослідниками. Значна увага приділяється розвитку електронного урядування, аналізу великих даних і цифрових платформ [2]. Вітчизняні дослідники розглядають особливості цифрової трансформації публічного управління в Україні [4,5]. Таким чином даній проблемі в різних її аспектах в Україні приділена увага таких науковців, як: Андросова К., Баранов О., Галич Н., Грицяк Н., Доронін І., Іваненко О, Карпенко О., Квітка С., Ковальчук Т., Корж І., Корсун В., Куйбіда В., Линьов К., Магиляс Ю., Наместнік В., Петренко С., Семенченко А., Соломко Ю., Сорокіна Н., Стороженко Л., Філатов В. та інші.

Аналіз продуктивності наукових досліджень показує, що цифровізація стимулює розвиток і впровадження інновацій у сфері штучного інтелекту. Це створює синергію, яка сприяє появі нових інструментів для ефективного управління державою. В них розглядаються як потенційні вигоди (покращення якості послуг, підвищення прозорості, оптимізація ресурсів), так і ризики (етичні питання, безпека даних, ризики дискримінації) впровадження ШІ у державне управління.

Водночас останні роботи звертають увагу на складнощі, пов'язані з впровадженням цифрових інструментів і ШІ у сфері управління персоналом державних установ. Це включає необхідність підвищення кваліфікації кадрів, адаптацію організаційних структур і подолання опору змінам.

Метою статті є визначення особливостей впливу цифровізації та штучного інтелекту на управлінську функцію держави та окреслення основних тенденцій її трансформації.

Виклад основного матеріалу. Розгляд питання про управлінську функцію держави дозволяє виявити не лише її основне призначення, але й виявити невирішені проблеми державного управління. Під функціями держави розуміють напрями державного впливу на стійкі відносини різних сфер суспільства, які визначають зміст діяльності усіх її органів у правових формах [6, С.105]

Водночас аналіз форм державної активності засвідчує часткову відмову держави від деяких її функцій або зведення їх лише до мінімальних, суспільно необхідних, без надмірного втручання держави, делегування відповідних функцій від держави до суспільства (місцевому самоврядуванню, громадським організаціям, приватним структурам). Модель «сервісної держави» орієнтована на деконцентрацію і децентралізацію функцій шляхом виведення їх за межі державного апарату з делегуванням публічним суб'єктам.

Таким чином, управлінська функція держави, разом з її формами здійснення – це комплекс заходів, спрямованих на організацію, координацію та контроль за виконанням державних політик і рішень. Управлінська функція держави у широкому розумінні охоплює формування державної політики, регулювання суспільних відносин, надання публічних послуг, контроль і нагляд [7, С. 112].

Зазначимо, що роль управлінської функції держави полягає у реалізації влади та виконанні основних завдань держави щодо забезпечення стабільності, порядку і безпеки в суспільстві. Управлінська функція держави спрямована на організацію, регулювання і контроль суспільних процесів, що забезпечує ефективне функціонування суспільства та державних інститутів.

Управлінська функція є ключовою для ефективного функціонування держави, реалізації державної влади, оскільки вона забезпечує реалізацію її основних функцій і завдань у суспільстві. Оскільки управлінська функція держави є базовою, вона пронизує всі інші функції, забезпечуючи їх реалізацію через організацію, регулювання та контроль. Вона дозволяє державі адаптуватися до змін у внутрішньому і зовнішньому середовищі, ефективно реагувати на виклики і потреби суспільства.

Цифровізація змінює усі управлінські процеси, забезпечуючи автоматизацію управлінських процедур та підвищення ефективності державного управління [1]. В умовах цифрової трансформації та впровадження ШІ ця функція набуває нових рис:

– автоматизація управлінських процесів – використання ШІ для прийняття рішень, прогнозування, моніторингу та оцінки ефективності політик;

– підвищення прозорості та підзвітності – цифрові платформи дозволяють громадянам контролювати діяльність органів влади;

– інтеграція даних і аналітика – ШІ допомагає обробляти великі обсяги даних для оперативного реагування на виклики.

Роль штучного інтелекту в модернізації управлінської функції держави значно підвищується, оскільки:

– ШІ використовується у прийнятті управлінських рішень, від підтримки до автономного прийняття рішення;

– прикладами впровадження ШІ у державні органи є GovTech, Smart City, електронне урядування тощо.

Водночас зростають виклики і ризики, як то: етичні, правові, ризики дискримінації та упередженості алгоритмів. Тому виникає необхідність в управлінні ризиками і безпекою, враховуючи цифровізацію управлінської функції держави. Так, вона має бути забезпечена у питання кібербезпеки, а також використовувати ШІ для виявлення загроз і реагування на інциденти, здійснювати регулювання та контроль з використанням ШІ в державних системах.

Для здійснення зазначеного доцільним є створення інституційних механізмів, які будуть реалізовувати управлінські функції з використанням ШІ. Зазначене передбачає створення спеціалізованих органів або підрозділів, які відповідатимуть за цифрову трансформацію, виконувати роль міжвідомчої координації та співпраці з приватним сектором і науковими установами, здійснювати підготовку кадрів і розвивати компетенції у сфері використання ШІ для державних службовців.

В епоху стрімкої цифровізації із застосуванням штучного інтелекту (ШІ) управлінська функція держави набуває нових рис і викликів, що потребують адекватного правового забезпечення. Правове забезпечення управлінської функції держави в контексті ШІ – це створення та впровадження нормативно-правових актів, які регулюють використання ШІ у державному управлінні, забезпечують баланс між інноваціями, безпекою, правами людини та етичними нормами.

Управлінська функція держави в зазначених умовах має певні особливості. Так, здійснюється автоматизація процесів управління, за якої застосування ШІ дозволяє автоматизувати рутинні адміністративні процеси, підвищуючи ефективність і швидкість прийняття рішень.

У процесі провадження аналітики та прогнозування, використання ШІ для аналізу великих масивів даних допомагає прогнозувати соціально-економічні тенденції та приймати обгрунтовані управлінські рішення. А при здійсненні персоналізації послуг, ШІ сприяє створенню індивідуалізованих державних послуг, що підвищує якість обслуговування громадян. Водночас, при цьому потрібно враховувати ризики та виклики, оскільки виникають питання щодо прозорості алгоритмів, захисту персональних даних, відповідальності за помилки ШІ, а також можливого порушення прав людини.

З огляду на зазначене, основними напрямами правового забезпечення дії управлінської функції держави в епоху цифровізації із застосування ШІ мають бути :

– ***регулювання використання ШІ в державному управлінні***, за якого має бути визначено правовий статус систем ШІ, що застосовуються у державних органах. Мають бути напрацьовані правила розробки, впровадження та експлуатації ШІ з урахуванням безпеки, етики та прав людини, а також забезпечені прозорості алгоритмів і можливості здійснення їх аудиту;

– ***захист прав і свобод громадян,*** що передбачає наявні гарантії захисту персональних даних при використанні ШІ, заборону дискримінації, що може виникнути через упереджені алгоритми, а також наявність механізмів оскаржень рішень, прийнятих із застосуванням ШІ;

– ***відповідальність за використання ШІ,*** що передбачає визначення суб’єктів за шкоду, завдану внаслідок помилок або зловживань ШІ, а також розробку спеціальних норм щодо цивільної, адміністративної та кримінальної відповідальності;

– ***етичні стандарти та контроль,*** що передбачає впровадження етичних кодексів для розробників і користувачів ШІ у державному секторі, а також створення незалежних органів контролю за дотриманням правових та етичних норм.

Правове забезпечення управлінської функції держави в епоху ШІ – це багатогранний процес, що вимагає системного підходу, інтеграції технологічних, етичних і правових аспектів. Ефективне правове регулювання сприятиме не лише підвищенню ефективності державного управління, а й захисту прав і свобод громадян, формуванню довіри до цифрових технологій та сталому розвитку суспільства.

З огляду на викладене вище є доцільним використання міжнародного досвіду і стандартів. Так в Європейському Союзі Регламентом «AI Act» [8] встановлюється категорії ризиків і вимоги до систем ШІ. ООН напрацьовані рекомендації [9] щодо етичного використання ШІ. В інших країнах прийняті національні стратегії розвитку ШІ з акцентом на правове регулювання.

Наведемо кейси, які демонструють різноманітність застосувань ШІ у державному управлінні – від автоматизації рутинних процесів до складних аналітичних систем, що підвищують ефективність і прозорість роботи державних органів.

Китай

– система соціального кредиту: використання ШІ для збору та аналізу даних про поведінку громадян і підприємств з метою оцінки їхньої «надійності». Це впливає на доступ до кредитів, послуг і навіть подорожей;

– автоматизація судочинства: ШІ допомагає у підготовці судових рішень, аналізі прецедентів і прогнозуванні результатів справ, що прискорює судові процеси.

Сполучені Штати Америки

– AI для боротьби з шахрайством: використання алгоритмів машинного навчання для виявлення аномалій у податкових деклараціях та соціальних виплатах;

– віртуальні помічники в урядових службах: наприклад, чат-боти для консультацій громадян щодо податкових питань, отримання дозволів, соціальних програм.

Естонія

– електронне урядування: Естонія широко впровадила ШІ у системи електронного уряду, зокрема для автоматичного опрацювання заяв, цифрової ідентифікації та персоналізації послуг;

– AI для моніторингу довкілля: використання ШІ для аналізу даних про якість повітря, води та прогнозування екологічних ризиків.

Бразилія

– оптимізація соціальних програм: ШІ застосовується для аналізу ефективності соціальних виплат, виявлення шахрайства та цільового спрямування допомоги;

– автоматизація адміністративних процесів: впровадження систем для автоматичного опрацювання документів і запитів громадян.

Південна Корея

– інтелектуальні системи управління транспортом: використання ШІ для оптимізації міського транспорту, прогнозування заторів і управління трафіком;

– цифрові помічники для державних службовців: підтримка у прийнятті рішень на основі аналізу великих даних [10].

Тим самим підтверджується необхідність розробки нормативно-правових механізмів, що регулюють використання ШІ у державному управлінні, з урахуванням етичних та безпекових аспектів. Важливим є інтеграції цифрових технологій у всі рівні управління для забезпечення прозорості, підзвітності та залучення громадян. Зазначене потребує підготовки державних службовців до роботи в умовах цифрової трансформації через навчальні програми та підвищення цифрової грамотності.

У процесі правового забезпечення управлінської функції держави у процесі цифровізації важливим є забезпечення прав громадян. Можна виділити наступні основні права громадян у цифровому управлінні.

Право на інформацію – громадяни мають право отримувати повну, достовірну і своєчасну інформацію про діяльність державних органів у цифровому середовищі.

Право на захист персональних даних – в епоху цифрових технологій особливо важливо забезпечити конфіденційність і безпеку персональних даних громадян.

Право на участь – можливість брати участь у прийнятті рішень через цифрові платформи (електронні петиції, голосування, консультації).

Право на оскарження –забезпечення механізмів оскарження рішень, прийнятих із застосуванням ШІ, з урахуванням принципу справедливого судочинства.

Право на недискримінацію – алгоритми ШІ мають бути вільними від упереджень, щоб не порушувати принцип рівності.

Таким чином держава має здійснити правове забезпечення управлінської функції держави в контексті цифрового управління шляхом створення і наповнення законодавчої бази, здійснюючи:

– регулювання цифрових технологій і ШІ. З цією метою прийняти спеціальні закони, які визначатимуть правила використання ШІ у державному управлінні, зокрема щодо прозорості алгоритмів, відповідальності за помилки;

– захист персональних даних. Закони про захист персональних даних (наприклад, GDPR у ЄС) мають бути адаптовані і впроваджені на національному рівні;

– електронне урядування. Запровадити законодавство, що регламентує електронні послуги, електронний документообіг, електронний підпис.

Насамперед, має розвиватися адміністративне право, яке визначатиме правила і процедури прийняття рішень із застосуванням цифрових інструментів, встановлюватиме стандарти контролю за діяльністю органів влади у цифровому середовищі.

Одночасно має забезпечуватися здійснення судового захисту прав громадян – тобто забезпечення доступу до суду для оскарження рішень, прийнятих із застосуванням ШІ, а також розроблені спеціалізовані процедури розгляду справ, пов’язаних із цифровим управлінням.

Водночас доцільно зазначити виклики та ризики забезпечення прав громадян при здійсненні цифрового управління. Ними можуть бути:

– непрозорість алгоритмів. Складність розуміння і перевірки рішень, прийнятих ШІ, може обмежувати право на справедливий розгляд;

– порушення приватності. Масивний збір і обробка даних створюють ризики витоку і зловживання інформацією;

– цифровий розрив. Не всі громадяни мають рівний доступ до цифрових технологій, що може призводити до дискримінації;

– автоматизація і відповідальність. Визначення відповідальності за помилки або зловживання у процесі автоматизованого управління.

Для належного забезпечення прав громадян в зазначених умовах має бути напрацьовано і підтримано:

– прозорість і відкритість. Забезпечено доступу до інформації про алгоритми і критерії прийняття рішень;

– захист даних. Впроваджено сучасні технології кібербезпеки і чіткі правила обробки персональних даних;

– освіта і цифрова грамотність. Підвищені рівні цифрової грамотності громадян для ефективного користування цифровими послугами;

– механізми контролю і оскарження. Створені незалежні органи контролю за використанням ШІ та ефективні процедури оскарження;

– етичні стандарти. Розроблені і впроваджені етичні норми для розробників і користувачів ШІ у державному управлінні.

Можна навести приклади викликів для держави, і які мають бути обов’язково враховані. Мова насамперед йде про: необхідність адаптації національного законодавства до міжнародних стандартів; розробку комплексної правової бази, що враховує специфіку державного управління; підвищення кваліфікації державних службовців у сфері ШІ і забезпечення балансу між інноваціями та захистом прав громадян [11].

З огляду на зазначене, пропонується ряд прикладів доцільності впровадження ШІ у державне управління, що може продемонструвати, як технології можуть змінити роботу державних органів і покращити якість послуг для громадян України.

Автоматизація рутинних адміністративних процесів

– використання ШІ для автоматичного класифікування документів, витягання даних і обробки заяв громадян, що значно скорочує час обробки і знижує людський фактор помилок. Наприклад: системи автоматичного розпізнавання та обробки податкових декларацій або заяв на соціальні виплати.

Підтримка прийняття управлінських рішень

– ШІ аналізує великі обсяги даних для прогнозування соціально-економічних тенденцій, оцінки ризиків і формування рекомендацій для керівників. Наприклад: використання аналітичних платформ на основі ШІ для планування бюджетів, управління кризами або моніторингу громадського здоров'я.

Покращення якості державних послуг

– персоналізовані цифрові сервіси, які адаптуються під потреби конкретного користувача, наприклад, чат-боти для консультацій з питань соціального захисту, освіти чи охорони здоров'я. Наприклад: віртуальні помічники, які відповідають на запити громадян 24/7, надають інформацію про процедури, документи, терміни.

Розробка і підготовка адміністративних документів

– ШІ допомагає у формулюванні проектів рішень, розпоряджень, нормативних актів, що прискорює роботу державних службовців. Наприклад: автоматизовані системи, які генерують проекти документів на основі аналізу попередніх нормативних актів і поточних потреб.

Контроль і моніторинг

– використання ШІ для виявлення корупційних ризиків, аномалій у фінансових потоках, контролю за дотриманням законодавства. Наприклад: системи аналізу великих даних для виявлення підозрілих транзакцій або порушень у державних закупівлях.

Підвищення ефективності внутрішньої роботи державних органів

– впровадження інструментів ШІ для оптимізації розподілу ресурсів, управління персоналом, планування робочих процесів. Наприклад: системи, які допомагають державним службовцям швидше знаходити необхідну інформацію або приймати рішення на основі даних.

Ці приклади ілюструють, що ШІ в державному управлінні не лише підвищує ефективність і прозорість, а й створює нові можливості для взаємодії з громадянами, забезпечуючи більш якісні, доступні та персоналізовані послуги.

Висновок

Управлінська функція держави в цифрову епоху, епоху ШІ вимагає комплексного правового забезпечення, яке гарантує захист прав громадян у цифровому середовищі. Забезпечення прозорості, захисту персональних даних, рівного доступу до цифрових послуг і можливості оскарження рішень є ключовими елементами такого забезпечення. Водночас, необхідно враховувати виклики, пов'язані з автоматизацією, і розробляти відповідні механізми контролю та відповідальності.

У сучасному світі цифровізація проникає у всі сфери життя, а штучний інтелект (ШІ) стає одним із ключових технологічних драйверів розвитку економіки, суспільства та державного управління. Водночас стрімкий розвиток ШІ породжує нові виклики для правового поля, що вимагає комплексного наукового дослідження рівнів його регулювання.

Останні дослідження підтверджують, що цифровізація та штучний інтелект мають потужний вплив на управлінську функцію держави, відкриваючи нові можливості для підвищення ефективності та якості управління. Водночас вони акцентують увагу на необхідності комплексного підходу, що враховує технічні, етичні, організаційні та правові аспекти.

Дослідження цих проблемних питань є критично важливим для формування ефективної законодавчої бази, яка б забезпечувала безпечне, етичне та законне застосування ШІ у процесі цифровізації державного управління. Це сприятиме підвищенню якості управлінських рішень, захисту прав громадян і зміцненню довіри до державних інституцій.

Використана література:

1. OECD Digital Government Studies. Book series. URL: https:// www.oecd.org/en/publications/oecd-digital-government-studies_24131962.html (дата звернення: 06.04.2026).
2. UN E-Government Survey. 2022. URL: https://publicadministration.un.org/ egovkb/en-us/reports/un-e-government-survey-2022 (дата звернення: 06.04.2026).
3. Shaping Europe`s Digital Future. Commission launches Action Plan Against Cyberbullying to protect young people online. 2026. URL: https://digital-strategy.ec.europa.eu/en (дата звернення: 06.04.2026).
4. Стороженко Л., Андросова К., Галич Н. Інтелектуальні технології та інформаційна безпека : стратегічні орієнтири розвитку цифрового публічного управління. *Публічно-управлінські та цифрові практики.* Випуск 4 (7).2025. С.125-137. URL: https://journals.dut.edu.ua/index.php/public/article/view/3378 (дата звернення: 06.04.2026).
5. Сорокіна Н., Філатов В. Цифровізація публічного управління в Україні: теоретичний аспект. URL: https://www.researchgate.net/ publication/392852982_Cifrovizacia_publicnogo_upravlinna_v_Ukraini_ teoreticnij_aspekt (дата звернення: 08.04.2026).
6. Загальна теорія права: підручник / [О. В. Петришин, Д. В. Лук’янов, С. І. Максимов, В. С. Смородинський та ін.]; за ред. О. В. Петришина. Харків: Право, 2020. 568 с.
7. Державне управління : підручник / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна; за ред. А. Ф. Мельник. Київ: Знання, 2009. 582 с.
8. EUR-Lex. Access to European Union law. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32024R1689 (дата звернення: 09.04.2026).
9. Ethical Use of AI in the UN System. UN System : Principles, Challenges, and Safugiards. URL: https://academy.evalcommunity.com/ethical-use-of-ai-in-the-un-system/ (дата звернення: 09.04.2026).
10. Protecting human rights in an AI-driven world. URL: https://unric.org/en/ protecting-human-rights-in-an-ai-driven-world/ (дата звернення: 11.04.2026).
11. Куйбіда В. С., Карпенко О. В., Наместнік В. В. Цифрове врядування в Україні: базові дефініції понятійно-категоріального апарату. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України.* Серія: Державне управління. 2018. № 1. С. 5–10.

References:

1. OECD Digital Government Studies. (Book series). URL: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-digital-government-studies_24131962.html.
2. UN E-Government Survey (2022). URL: https:// publicadministration.un.org/egovkb/en-us/reports/un-e-government-survey-2022.
3. Shaping Europe`s Digital Future. Commission launches Action Plan Against Cyberbullying to protect young people online. (2026).URL: https://digital-strategy.ec.europa.eu/en.
4. Storozhenko L. Androsova K. Galych N. (2025). Intelektualni tehnolohii ta informatsiina bezpeka : stratehichni orientyry rozvytku tsyfrovoho publichnoho upravlinnia. [Intelligent technologies and information security: strategic guidelines for the development of digital public administration]. *Publichno-upravlinski ta tsyfrovi* praktyky. Vypusk 4 (7). P.125-137. URL: https://journals.dut.edu.ua/index.php/public/article/view/3378 [in Ukrainian].
5. Sorokina N., Filatov V. (2025). Tsyfrovizatsiia publichnoho upravlinnia v Ukraini: teoretychnyi aspect. [Digitalization of public administration in Ukraine: theoretical aspect] URL: https://www.researchgate.net/publication/ 392852982_Cifrovizacia_publicnogo_upravlinna_v_Ukraini_ teoreticnij_aspekt/ [in Ukrainian].
6. Zahalna teoriia prava: pidruchnyk (2020) [General Theory of Law: Textbook] / [O. V. Petryshyn, S. I. Maksymov, V. S. Smorodynskyi ta in.]; za red. O.V. Petryshyna. Kharkiv: Pravo, 568 p. [in Ukrainian].
7. Derzhavne upravlinnia: pidruchnyk. (2009). [Public administration: textbook] / A. F. Melnyk, O. Yu. Obolenskyi, A. Yu. Vasina; za red. A. F. Melnyk. Kyiv: Znannia, 582 p. [in Ukrainian].
8. EUR-Lex. Access to European Union law. (2024). URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32024R1689.
9. Ethical Use of AI in the UN System. UN System : Principles, Challenges, and Safugiards. (2025). URL: https://academy.evalcommunity.com/ethical-use-of-ai-in-the-un-system/.
10. Protecting human rights in an AI-driven world. (2025). URL: https://unric.org/en/ protecting-human-rights-in-an-ai-driven-world/.

11. Kuibida V.S., Karpenko O.V., Namestnik V.V. (2018). Tsyfrove vriaduvannia v Ukraini: bazovi definitsii poniatyvno-katehorialnoho aparatu. [Digital governance in Ukraine: basic definitions of the conceptual and categorical apparatus.]. *Visnyk Natsionalnoi akademii derzhavnoho aparatu.* Seriia: Derzhavne upravlinnia. № 1. P. 5–10. [in Ukrainian].

Korzh I. F. The impact of digitization and artificial intelligence on the governmental function

The article examines the complex impact of digitalization and artificial intelligence technologies on the transformation of the state's management function in its broadest sense. It is substantiated that digitalization is not only a tool for modernizing public administration, but also a systemic factor in changing its content, form, and methods of implementation.

It is noted that AI opens up prospects for automating routine processes, analyzing large amounts of data, predicting socio-economic trends, and making informed decisions. However, integrating AI into public administration raises questions of ethics, algorithm transparency, data security, and risks of replacing the human factor. The problem arises of balancing technological progress with preserving democratic principles of governance.

The main areas of influence of digital technologies on public administration have been identified, in particular in the field of managerial decision-making, provision of public services, and ensuring transparency and accountability of government bodies.

Particular attention is paid to the role of artificial intelligence as a tool for processing large data sets, forecasting socio-economic processes, and supporting management decisions.

The benefits of digital transformation are analyzed, including increased management efficiency, reduced administrative barriers, minimized corruption risks, and the development of e-governance. At the same time, key risks associated with the use of artificial intelligence are outlined, including threats to privacy, cybersecurity challenges, algorithmic bias, and the issue of liability for automated decisions.

A conclusion was made about the formation of a new model of the state – a "smart state", which is based on the use of data, digital technologies and a service-oriented approach to interaction with citizens.

Key words: *public administration, e-government, public services, digital state, digitalization, digitalization.*

Дата першого надходження статті до видання: 28.01.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 27.02.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026